

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/58/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214010108
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7214010108.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučera a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Osifa, v trestnej veci H. D. Z. Ň. I. , obžalovaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5 T 8/2014 zo dňa 8. 3. 2017, na verejnom zasadnutí dňa 26. júla 2017 v Košiciach, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Obžalovaného H. D., nar. XX.XX.XXXX T. X., trvale
bytom X., Q. D. Č.. XXXX/XX,

podľa § 285 písm. b) Tr. por.

o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora pre skutok že,

vystupujúci ako zástupca spoločnosti Transportes Jonafran, S.L., Grand Canaries, Spain na Slovensku dňa 8. augusta 2006 s podvodným úmyslom uzatvoril so spoločnosťou ARTGARDENIA s.r.o., Milosrdenstva 19, Košice, ktorej konateľkou je Ing. W. A., dve zmluvy o finančnom poradenstve, ktorých predmetom bolo poskytnutie finančného poradenstva a zabezpečenie sprostredkovania získania úveru vo výške 21.000.000 USD, pričom po podpise oboch zmlúv o finančnom poradenstve mu Ing. W. A. zaplatila zálohu dvakrát vo výške 87.978,- Sk (2.920,33 €) na náklady pre finančného konzultanta, pričom k vybaveniu úveru nedošlo a záloha jej zúčtovaná ani vrátená nebola, čím takto svojim konaním spôsobil spoločnosti ARTGARDENIA s.r.o., Milosrdenstva 19, Košice škodu vo výške 5.840,67 €,

právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

pretože tento skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. D. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora Košice II sp.zn. 1 Pv 425/09 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Trestného zákona, preto že

vystupujúci ako zástupca spoločnosti Transportes Jonafran, S.L., Grand Canaries, Spain na Slovensku dňa 8. augusta 2006 s podvodným úmyslom uzatvoril so spoločnosťou ARTGARDENIA s.r.o., J. XX, X., ktorej konateľkou je Ing. W. A., dve zmluvy o finančnom poradenstve, ktorých predmetom

bolo poskytnutie finančného poradenstva a zabezpečenie sprostredkovania získania úveru vo výške 21.000.000 USD, pričom po podpise oboch zmlúv o finančnom poradenstve mu Ing. W. A. zaplatila zálohu dvakrát vo výške 87.978,- Sk (2.920,33 €) na náklady pre finančného konzultanta, pričom k vybaveniu úveru nedošlo a záloha jej zúčtovaná ani vrátená nebola, čím takto svojím konaním spôsobil spoločnosti ARTGARDENIA s.r.o., J. XX, X. škodu vo výške 5.840,67€.

Bol mu za to uložený podľa § 221 ods. 2, § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 160,00 € (jednostošešťdesiat eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uvádza, že odvolanie smeruje do výroku o vine, ako aj výroku o treste.

Navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu a spod obžaloby okresného prokurátora ho oslobodil, a to v zmysle ustanovenia § 285 písm. a) Tr. poriadku a teda, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd I. stupňa po vrátení veci krajským súdom dospel opätovne k záveru, že konal od začiatku voči poškodenému s podvodným úmyslom, že poskytnutá záloha nie je províziou, ale zálohou na výdavky, kedy nepreukázal, že obžalovaný ju použil na plnenie prevzatého záväzku a bol povinný vrátiť túto zálohu poškodenému, ďalej pri uzatváraní týchto zmlúv už musel vedieť posúdiť, či záväzok na plnenie, ku ktorému sa zaviazal je alebo nie je splniteľný.

Nesúhlasí s týmito závermi súdu I. stupňa, ktorý oprel jeho vinu práve na týchto skutočnostiach so záverom, že nenabúral presvedčenie súdu o jeho podvodnom konaní.

Po vrátení veci odvolacím súdom predložil rad písomností a potvrdení v konkrétnych sprostredkovaníach, konkrétnych prípadoch, ktoré riešil. Sú to dôkazy o sprostredkovaníach obchodov. Jeho úlohou je spojiť dva subjekty za účelom obchodným a nezodpovedá za to, či obchod uzavre a aj zrealizujú. Preto nesúhlasí so záverom súdu I. stupňa, že musel už pri uzatváraní týchto zmlúv vedieť posúdiť, či záväzok na plnenie, ktorého sa zaviazal je alebo nie je splniteľný.

Navrhol vypočuť ako svedka P. Š.W.. Táto potvrdila, že bola s ním osobne na dvoch jednaniach na Filipínach a potvrdila, že tam považovaný za solídneho obchodníka a sprostredkovateľa. Potvrdila tiež, že v jednom prípade odviezla na ukrajinskú hranicu F. Š., ktorý sa na Ukrajine mal s ním stretnúť.

K prečítaniu zápisníc o výsluchu svedkov S. Q. E. N. G. F. F. Š. dal súhlas, nakoľko bolo absolútne nereálne dostať týchto svedkov zo Španielska, resp. Ukrajiny na hlavné pojednávanie.

Samozrejme aj títo potvrdili, že spolu jednali, že sa stretli, nejde teda o vymyslené osoby, stretla sa s nimi aj poškodená, tiež svedkyňa Š.J.. Existuje tiež písomná zmluva zo dňa 8.8.2006 o finančnom poradenstve, pokladničný doklad o prevzatí finančných prostriedkov dvakrát po 87.978,- Sk, od poškodenej splnomocnenie na jeho meno na zastupovanie spoločnosti Transporters Jonafran, záznamy o prekročení štátnej hranice na Ukrajinu, teda má za to, že preukázal v dostatočnej miere svoje aktivity, ktoré vyvíjal v prospech poškodenej, vrátane stretnutí a informovaní o stave veci s poškodenou osobne. S jeho aktivitami mal výdavky, ktoré sú nespochybniteľné, a preto má za to, že nikoho neuviedol do omylu, neobohatil sa na škodu cudzieho majetku, nespôsobil žiadnu škodu, nevyužil ani niečí omyl, aby tak spáchal prečin podvodu podľa §221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ako mu to kladie za vinu obžaloba okresného prokurátora.

Naďalej je prezidentom Slovensko - Filipínskej obchodnej komory, doposiaľ vo veku 56 rokov nebol súdne trestaný, vedie usporiadaný život a v danej trestnej veci, ktorá prebieha od roku 2006 sa cíti podvedený a zneužitý.

V poradenstve pokračuje aj naďalej, zabezpečuje pre firmy z Európy partnerov na zahraničnom a hlavne filipínskom trhu, keď zdôrazňuje, že v každom jednom obchodnom vzťahu takéhoto druhu ide o rizikové

obchodné prípady a v konečnom dôsledku o poskytnutí alebo neposkytnutí úveru alebo investičných financií rozhoduje banka, cez ktorú sa obchodný prípad realizuje alebo majiteľ investičných finančných prostriedkov. Finančnej možnosti - ponuke z Ukrajiny v danom prípade uveril, aj keď vedel, že tu isté riziko neúspechu je. Ale táto skutočnosť nemôže zakladať jeho vinu, že konal podvodne.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že v trestnej veci obžalovaného H. D. krajský súd už raz rozhodoval, a to uznesením sp.zn. 8 To/106/2016, keď podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu zo dňa 27.5.2016.

V citovanom uznesení krajský súd vyslovil právny názor, že boli porušené práva na obhajobu obžalovaného a konkrétne poukázal na ust. § 263 ods. 1,2 Tr. por.

Krajský súd ďalej vyslovil záver, s poukazom na ust. § 272 ods. 3 Tr. por., že nebolo možné akceptovať záver okresného súdu o odmietnutí vykonania dôkazov, na ktoré konkrétne poukázal krajský súd v svojom uznesení zo dňa 3.10.2016.

Záverom uložil okresnému súdu, aby odstránil procesné pochybenia, konkrétne uvedené v uznesení zo dňa 3.10.2016 a zároveň sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného, či sa jedná o obchodnoprávny vzťah vo vzťahu k zloženej zálohe, alebo či žalovaný skutok po riadnom zákonom vyrovnaní všetkých dôkazov napĺňa typové znaky žalovaného prečinu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák. s vyhodnotením všetkých zákonných kritérií pri nebezpečnosti činu, ktorý sa vyžaduje pri prečine (§ 10 ods. 2 Tr. zák.).

Po tomto zrušujúcom uznesení okresný súd vykonal hlavné pojednávanie, pričom sa dôsledne riadil právnym názorom vysloveným v rozhodnutí krajského súdu zo dňa 3.10.2016 vo vzťahu k odstráneniu procesných pochybení.

Krajský súd na podklade odvolania po preskúmaní veci zistil a dospel k záveru, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy, a to zákonným spôsobom, pričom vykonané dôkazy hodnotil jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k správne a zákonne zisteniu skutkového stavu, ktoré tvoria predmet skutku podanej obžaloby, ako aj rozsudku zo dňa 8.3.2017.

Okresný súd v napadnutom rozsudku veľmi podrobne rozobral a odôvodnil jednotlivé vykonané dôkazy a aj podľa názoru krajského súdu dospel k správne záveru, že obžalovaný prevzal zálohu v celkovej výške 5840,67 Eur, pričom k vybaveniu úveru nedošlo.

Aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný keď preberal zálohu v tejto sume uvádzal poškodenú do omylu, pretože tak, ako na to poukázal okresný súd, vzhľadom na konkrétne zmluvné podmienky, ako aj sfére podnikateľskej činnosti mal a mohol vedieť, že k samotnému „zabezpečeniu sprostredkovanie získania úveru“ nedôjde.

Krajský súd tak zhodne s názorom okresného súdu dospel k záveru, že boli naplnené formálne znaky žalovaného prečinu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu pochybil však okresný súd, keď sa dôsledne nezaoberal ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. tak, ako na to upozornil krajský súd už v svojom rozhodnutí zo dňa 3.10.2016.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd mal dôsledne skúmať materiálnu stránku žalovaného prečinu vzhľadom k všetkým skutočnostiam rozhodným pri možnej aplikácii ust. § 10 ods. 2 Tr. zák.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Z dikcie zákonného ustanovenia vyplýva, že závažnosť prečinu určujú:

- a) spôsob vykonania činu a jeho následky,
- b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti)
- c) miera zavinenia a pohnútky páchatela.

Z vykonaného dokazovania bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané konanie obžalovaného, a to vo vzťahu k závažnosti prečinu podľa písm. a) a k tomu krajský súd udáva:

Obžalovaný, ako to bolo preukázané konal v rámci zástupcu spoločnosti Transportes Jonafran, S.L., Grand Canaries, Spain a uzatvoril so spoločnosťou ARTGARDENIA s.r.o., J. XX, X. dve zmluvy o finančnom poradenstve a prevzal aj zálohu v celkovej sume 5840,67 Eur, pričom podľa názoru krajského súdu v ďalšom jeho konaní síce ako sa obhajoval obžalovaný konal, ale mal si byť vedomý obchodných rizík spojených s touto transakciou vo vzťahu k podnikateľskému subjektu, na ktoré on sám poukazoval. Jeho konanie tak nemožno vyhodnocovať ako obchodnoprávny vzťah, ale zároveň ani nemožno konštatovať, žeby to bol typický vzťah, ktorý smeruje k bezprostrednému získavaniu škody na úkor obchodného partnera.

Ďalej podľa krajského súdu určujúcim kritériom v rámci závažnosti prečinu citovaného písm. a), t.j. následku bolo potrebné vyhodnotiť následok, t.j. škodu aj v tom smere, že už bola v celom rozsahu uhradená, čo bolo v trestnom konaní preukázané.

K písm. b) bolo potrebné vyhodnocovať podrobne poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a v rámci písm. c) mieru zavinenia, pohnútky obžalovaného.

K týmto právnym záverom krajský súd udáva:

Okresný súd zistil vo vzťahu k osobe obžalovaného, že obžalovaný viedol riadny život a zistil tak poľahčujúcu okolnosť za absencie priťažujúcich okolností.

K tomuto vyhodnoteniu osoby obžalovaného krajský súd ďalej udáva: Obžalovaný, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, vedie riadny život občana, doposiaľ nebol súdne trestaný.

K tomuto zisteniu krajský súd komplexne vyhodnocuje aj celkovú dĺžku trestného konania, ktorá v podstate trvala od spáchaného skutku, t.j. 11 rokov. Tu konkrétne poukazuje jednak na konanie v prípravnom konaní, keď na základe prijatého trestného oznámenia z 19.12.2008 bolo vznesené obvinenie obžalovanému až 30.3.2011 a po dokazovaní v rámci prípravného konania prokurátor podal obžalobu 30.1.2014.

Pri hodnotení dĺžky konania v rámci prípravného konania, aj so zohľadnením vykonávania úkonov s cudzím prvkom je potrebné konštatovať, že prípravné konanie trvalo neprimerane dlho.

V konaní pred súdom, na podklade podanej obžaloby zo dňa 30.1.2014 okresný súd vykonával aj so zohľadnením vykonávania úkonov s cudzím prvkom konanie do vyhlásenia prvého rozsudku dňa 27.5.2016 a po zrušení veci krajským súdom druhým rozsudkom zo dňa 8.3.2017, čo podľa názoru krajského súdu bol taktiež neprimerane dlho.

Krajský súd aj dĺžku konania, ktorú nezavinil obžalovaný vyhodnotil v rámci hodnotenej osoby obžalovaného v tom smere, že aj samotná dĺžka konania podľa názoru krajského súdu mala výchovný účinok na obžalovaného, aby v budúcnosti nepáchal podobnú trestnú činnosť.

Krajský súd záverom konštatuje, že pri komplexnom vyhodnotení všetkých týchto skutočností prichádzala aplikácia ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., a preto obžalovaného H. D. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.